

Circumspectissimo atq; cum litteris/tum virtute imprimis illustrissimo senatori regio/domi
no Guelfmo Carrey:Nicolaus Maillard Rothomagensis summa cum obseruantia foelicitatem.

Ntiquorum mos ille annalibus fuisse memoriae proditur (illustris senator) cum
quipiam aut oratorio dicendi genere/aut diuino poeseos condendi stillo/aut va
rio deniq; rerum gestarum scribendi eloquio/singulari excellentiq; quadam (ve
luti palladio conducti numine) ipsius naturae benignitate pollerent: quemdem
sibi:& animi generositate insignē:& mentis contemplatione inclytū mecenatē
ad quem (vt iad scopus sagittarij) si quid aut laboris: aut lucubrationis in lucē
non solum sui ipsius sed & totius posteritatis saluti consulere cupientes: e derēt
quo id facilius pro sui tutamine referre possent: summa & ope & cura deligere
Hoc vnum (reor) apud se ducentes animo/nihil sibi foelicius: nihil antiquius: nihil deniq; beati⁹ fo
re: q̄ si ex animi sententia:& nobilem pietate virum:& bonarum artium fautorem: cui tanq̄ proprię
foeturę primitias/grati quid muneris vel offerre vel reddere valerent/nāciscerentur. Hinc immota
illa duo latij eloquij (velut flagrantissima belli fulmina sciadię) propugnacula/quorum andin⁹ ille
buccinator grandiloquus (quem poetarum facile antistitem dixerint) suum Augustum. a quo quan
tis & pollionis/& vari/ceterorumq; plurimorum litterarum amatorum aura tutelari beneficijs cus
multatus fuerit/qui satis superq; & ad vnguem exploratum non habeat/reperietur nemo. Alterum
vero & ille torrens: qui extra omnem & ingenij/nedum oratorij muneris aleam positus/facundia ap
cem iure adeptus est: suum Pompeium. Hinc & ille patauinus (quem lacteum eloquentiaē fontem
vocitare non dubitant) hyistoriarum censor acerrimus / foelicem illum/sub cuius temporibus florue
rit/Octauium. Sic & noster veronensis iste (ne ab ipsius liuij fonte/a quo nec etate nec natali solo lo
ginq;ior est/tanq̄ suorum immemor operum disgre di videar) hisce. xxxvii. (vt minora fileamus) ro
manę totidemq; naturalis historiae libris vberimo nec minus emūdo filo descriptis / magnanimus
illum nedicam clarum Vespasianū imperatorē (eorum qui Domitianum pace dixerimus) quasi suo
rum laborum Achillem inuictissimum celebrat/celebrādo prędicat/prędicādo vero extollit & lau
dat. Quibus sane mecum omnibus animo digestis atq; adamussim (vt ita loquar) trutinatis: Tu sol⁹
mihi inter tantorum virorum coetus lucifer claris vndiq; micans virtutibus/& vsque adeo vnicus oc
curristi: vt cui plus aut honoris aut laudis/cum ob merita/tum amorem illum/ quo nos semper mus
tuo prosequutus es/debere existimem: haud facile comperimus. Tuarum nempe virtutum tanta est
multitudo vt si aceruum in te coniectum limpidi mentis aspectu intiendo / & æqua quidem lance
metiendo/perpendere voluerimus: te alterum in æui & maturitate & oris grauitate Catonē cęsoriū
in fidei integritate & opū continentia Fabriciū aut Curium/in clementia & humanitate Leliū ac
Iulium/& vt tandem (ne tibi potius blandiri/q̄ veritati: lumen insequi censear) paucis tecū absolua;
in fortitudine & patrię populiq; defensione fulcimen stabile enarrare ab instituto forsitan non alie
num iudicabitur. Nam quāto ardore/quāta diligentia/quāta deniq; animi solertia ab ætatis tuę pri
mordijs sapientiaē pariter atq; honestatis arduum illum ac laboriosum admodum virtutis callē in
grediens/& pontificij & Cæsarei iuris studia/non ad nostri tantum seculi minutarum infimarū re
rum negotiationem/sed maximarum & reipublicę valde vtilium amplitudinem/plus vino (demo
sthenis more) oleum impendendo cōsectatus atq; amplexatus fueris/satis iā satis liquido haberi po
test. Vsque adeo vt cum iuuenale illo crispę naris homine seuerissimog; vitiōrū explosoe exclama
re non pigeat. Foelicia tēpora quę te moribus opponunt. Prudentiam vero semper tibi comitem &
quali inatā taceo. Generis aut tui propaginē (vt cęteras corporis dotes fileā) ac lōge maioris glorię
splendorisq; tuorū auorū originem dimissa omniverborum ambage cursim pręterire (cū id indicat
stemmata) non absurdum videbit. Quo fit equissime iuris moderator/vt tuis tot pręcaris/quasi stel
lis rutilantibus/& virtutibus & moribus egregijs cōmotus atq; accitus/ex omni latina facundia au
torum ferocissimo campo hanc Plinianę maiestatis celsitudinē/tanq̄ purum animi simulacrum des
cernēdo/vt culex elephantū (temere forsan) adortus fuerim: eāq; dignitati tuę/si lubens aurē admo
ueas serenam/hac epistola quam tula cunq; quo tutior eat/dicare non veritus sim. Ea siquidem spe
fretus/vt si quando a forensibus vulgi procellis in solitudinē (sicuti soles) perpetua licet mētis occu
patione grande quid semp moliēs/secesseris:hoc animi pabulo/ non vt virtus ocio marcescat/ a quo
gratissima non minus q̄ vtilia proueniunt alimenta/tuus refocilletur animus. Is etenim tā foecūdus
tamq; fertilis est ager vt (clariore referam/ si aut Crassi aut Trogi grauitatem/ si Crispi breuitatem
si Ciceronis aut Curtij copiam/ si Maronis pinguedinem/ si Lucilij fremitum/ si deniq; impetū Iseo
torrentiorem requiras: hęc in vno pfecto oia/ & lōge pcellentiorimō/ tam graphice tamq; exacte
ec ij.

reposita cōperies: vt cui secundum comparare aulim non plane viderim⁹. Is siquidem: quīs ordine equestri præclaras splendidissimasq; summa cū integritate procuraciones administraret: tanto rerus experimento varijs cum laboribus sepiusq; ipsius vitæ discrimine (q; dijs vtinam auertissent) occulta illius artificis naturæ secreta indagando exēstualle: tantoq; studio maiorum veritatis lucem exquirēdo: aut gestis aut facinoribus inelytis insudasse dī: vt omnīū periclorum vitā in expertem habuisse in genue fateri necesse est. Quid enim dic queso: ipsarum pristinarum rerū presertim nobilium / quas lōga: prohdolor: etas nescio an scriptorum ignauia potius q̄ litteratorū incuria abolere solet: hystoria / ad vitæ nō mō iuuenum: sed & senum institutionem conducibilius: quid delectabilius: quidue grauius aut iucundius dici vel excogitari potest? Ipsa namq; etatis nuncia: memoriæ vitæ: mentis oblectatio: perpetua deniq; virorum grauium mensæ comes & socia esse proculdubio videtur. Adde q; & adulecētibus / haud imodicum virtutis stimulum ob immortalem laudē: ad præclara ardua q; subeunda facinora pretentat: grandēuis vero diuturna rerum experientia senis bacillum subministrat. Quare age: spectatissime guielme: hoc tam suaue tamq; luculentum opus mitti suscipias aīo: nobisq; vt facis: hylari arridere fronte nō desistas. Vale litterarum specimen / huiusq; sæculi perpetuum ornamentum. Ex ædibus nostris haricurianis in alma parthyssiorum luteicia quinto Ianuarij idus.

Nicolai Maillard Rothomagensis: ad eximium sacrarum litterarū p̄fessorem suum Thomam Maillard. Carmen.

Cum vaga pierios lustraret musa recessus:
Et tenui lætum pectine ciret ebur.
Frigida torpentes algebant corda per artus:
Pigraq; sopitæ pectora mentis erant.
Languida iam segni ducebant ocia lusu:
Scalebant veteri plectra sopora situ.
Ipse ego tunc tacito Raptim sub corde volutās:
An mea tam celsum cymba subiret onus.
Protinus excussa placido formidine vultu:
Conuenit in lentas nostra thalia moras.
Tum prior aggrediens certo sic ordine fatur:
Pone: inquit: gelido corda sepulta metu.
Suscipe threicio querulam cum pectine conchā:
Grataq; vocali collige fila sono.
Suscipe: nec timeas tantum deducere pondus:
Difficiles aditus ardua quæq; tenent.
Nec vasti metuas vndantes fluminis æstus:
Sæpe intrat magnum parua carina fretum.
Nec trepides timida conceptos mente labores:
An foret hæc humili sarcina danda cheli.
Inclita non sequitur sopitum musa poetam:
Semper amat claros docta minerua viros.
Me duce grādiloquū supat maro sumus homerū
Dum canit horribili troica dāna tuba.

Strenuus ecce tibi fidei deffenso honestæ:
Malleus ardenti flammeus ore micat.
Quattuor ipse fouet doctores numinis alti:
Sacraq; clauigeri stigmata gestat aui.
Religio: pietas: mores: clementia: virtus:
Hæc sunt a meritis nomina lecta suis.
Hoc duce cōposito tranquillos æquore portas:
Intrabunt celeri linthea pulsa noto.
Florida dum roseo loquitur sic ore camena:
Mens fuit ad laudes Ingeniosa tuas.
At tu sanctiloqui thoma dignissime coetus:
Fac age sis nostrę fida tabella ratis.
Hunc cole fulgorem totus quo prænitet orbis:
Crescit & in magnum lingua latina decus.
Natus in excelsa veronæ plinius arce:
Grandia non modicum fundit in ora melos.
Scilicet æterno digna est hæc pagina cædro:
Ne mala diuinum blatta retundat opus.
Hæc igitur primo spectans munuscula cultu:
Excipias facili carmina missa manu.
Quod tua si solito spirauerit aura fauore:
Hic liber a vano murmure tutus erit.